

Spisovný jazyk

Celouzemně rozšířený útvar národního jazyka s **funkcí reprezentativní** užívaný v komunikačních situacích a jazykových projevech s vyšší komunikační funkcí (s „vyšším komunikačním záměrem“):

- ve veřejných oficiálních projevech (řečnických)
- v textech odborných psaných i mluvených
- v textech administrativních
- v textech publicistických, zejména zpravodajských s informační funkcí

Do textů uměleckých mohou pronikat prvky nespisovné podle záměru autora a funkce textu.

Jiné než spisovné jazykové prostředky by měly být vyhrazeny soukromé (každodenní) komunikaci.

1. Stylová rozrůzněnost spisovné češtiny

2. Územní variety spisovného jazyka (viz tzv. „čechismy“, „moravismy“)

3. Úzus – norma – kodifikace (vysvětlení termínů)

Kodifikační příručky